

F. A. Roos

1963-1964

C

C

F. A. ROOS
M.O. BOEKHOUDEN
M.O. ECONOMIE

GRONINGEN, 1 november 1963
J. C. KAPTEYNLAAN 19^a
POSTGIRO 84 98 25 - TEL. 05900-34152

Aan de Kamer-Commissie voor de Binnenlandse
Veiligheidsdienst der Tweede Kamer van
de Staten-Generaal

te
's - GRAVENHAGE.

Afluisteren telefoon 05900 - 34152.

Naar aanleiding van de recente publicaties in de dagbladen over de schending van het telefoongheim kan ik u mededelen, dat ik reeds geruime tijd geleden correspondentie heb gevoerd met het hoofdbestuur van de PTT te Den Haag, later gevolgd door correspondentie met het PTT kantoor te Groningen over de "klik".

Natuurlijk hebben de betrokken telefoon-directies indertijd medege-deeld, dat er niets aan de hand was; deze mededeling werd uiteraard door mij voor kennisgeving aangenomen, want het was nog al vanzelfsprekend, dat zij in bedoelde zin zouden (en moesten) antwoorden!

Nu de minister echter onlangs heeft medege-deeld, dat er inderdaad "meegeluisterd" wordt, zou ik wel graag eens zwart op wit willen hebben of mijn telefoon (05900-34152) nu inderdaad al dan niet onder controle gestaan heeft, resp. staat. Het zal de heren van de B.V.D. niet moeilijk vallen een lijstje te produceren van de telefoonnummers, die zij via een bandrecorder hebben beluisterd; ongetwijfeld bevinden die bandjes zich dan nog wel ergens in een archief.

Dit alles was mij persoonlijk indertijd de moeite niet verder waard, doch nu de minister verklaard heeft, dat alleen bij zeer ernstige gevallen en bij directe bedreiging van de veiligheid van de staat het meeluisteren plaats vindt, ben ik toch wel zeer benieuwd, hoe een eenvoudig ambtenaar in semi-provinciale dienst (ik heb de eer al 30 jaar administrateur te zijn van het provinciaal waterleiding bedrijf van Groningen) blijkbaar zó verdorven wordt geacht, dat de B.V.D. het beslist noodzakelijk vindt zijn telefoongesprekken te laten beluisteren, want ook in 1963 zit de "klik" er nog steeds regelmatig in.

Ten einde u de moeite te sparen van een onderzoek naar de antecedenten van schrijver dezes kan ik u mededelen, dat ik sinds 1922 onafgebroken lid ben van "Kerk en Vrede", sinds vele jaren lid van de Doopsgezinde Vredesgroep, van De Derde Weg, van de VIRO, lid van de Wereldfederalisten Beweging Nederland, en uiteraard van de P.S.P, evenals mijn echtgenote, die tevens lid is van de gemeenteraad te Groningen voor de PSP.

Het kan natuurlijk zijn, dat actief werken voor de vrede - op basis van het Evangelie, waaruit ik voor mijzelf meen te moeten en te mogen concluderen, dat Evangelie en oorlog niet met elkaar te combineren zijn - voor de B.V.D. voldoende reden is om mij als staatsgevaarlijk individu te beschouwen. Mocht dat zo zijn, dan zal ik mij veroorloven om met alle

2)

Aan de Kamer-Commissie voor de Binnenl. Veiligheidsdienst der Tweede
Kamer van de Staten-Generaal, DEN HAAG.

democratische middelen hiertegen geweldloos te protesteren.

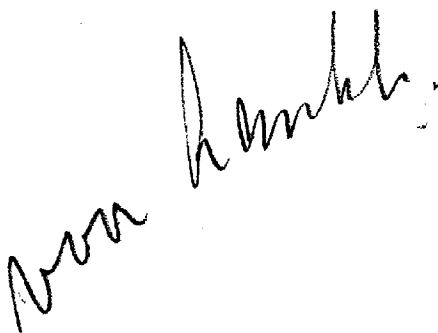
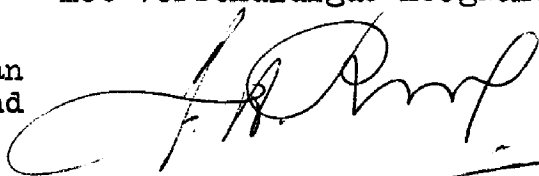
Misschien is het u mogelijk de bandjes van mijn gesprekken op te vragen bij de B.V.D.; ik ben erg benieuwd welke staatsondermijnende gesprekken daarop wel zijn vastgelegd. Het resultaat van uw onderzoek zal ik gaarne t.z.t. vernemen, want het is immers zó, dat uit de krantenpublicaties duidelijk blijkt dat, al zou de "klik" verdwijnen, dit nog geen redelijke zekerheid geeft, dat er niet een geraffineerder opname-apparaat zou zijn ingeschakeld.

Het is eigenlijk maar een beschamende zaak.... temeer omdat ook de waarde van uw commissie als "beroepsinstan- tie" voor de "gewone man" op zijn zachtst gezegd twijfelachtig moet worden genoemd.

Inmiddels,

met verschuldigde hoogachting,

P.S. - Bijgaand een exemplaar van een ingezonden stuk van mijn hand in het Nieuwsblad v.h. Noorden.

Nieuwsblad v. h. Noorden 25-10-63

„Verander het departement van defensie in ministerie voor de vrede”

In de afgelopen weken hebben de gebeurtenissen bij een stuwmeer in Noord-Italië voor de krantenvoorzijnerieuws gevormd. Vele honderden doden door een gebeurtenis, waarop door enige groepen uit de bevolking reeds meermalen de aandacht was gevestigd. Maar met een zinspel op het oude kinderliedje „Pietje wou niet luisteren, Pietje, die was dom” zou je nu zeggen: De autoriteiten wilden niet luisteren en zie, plotseling voltrok zich in korte tijd een ramp op zeer grote schaal.

Aan deze droevige gebeurtenis moest ik denken toen wij deze dagen in onze kranten mochten lezen hoe in oktober vorig jaar — ten tijde van de Cubacrisis — het leven van honderden miljoenen mensen op het spel heeft gestaan. Amerika en Rusland waren volkomen gereed een ramp voor de mensheid te veroorzaken. Alle benodigde apparatuur was gereed....

Ook tegen deze vernietigingsmogelijkheid hebben reeds velen — de kerken, de geleerden, maar ook gewone mensen — hun stem verheven. Pietje wil echter niet luisteren, Pietje is dom....

Nu meen ik te hebben begrepen, dat een regering in een democratisch land nooit iets kan doen, dat dwars tegen de publieke opinie in zou gaan. Indien dit zo is — en ik heb geen enkele behoefte noch reden hieraan te twijfelen — dan is de oplossing van het probleem niet zo moeilijk. Wij gewone mensen behoeven de regeringen alleen maar duidelijk te laten weten, dat lugubere pokerspelletjes uit de tijd zijn en dat wij willen, dat de problemen anders worden aangepakt.

Om concreet te zijn: Het ministerie van Defensie wordt gelukkig geliquideerd en daarvoor in de

plaats wordt een Ministerie voor de Vrede in snel tempo opgericht. Ook verdwijnen de BVD en de BB, zijnde instituten, waarin geen zinnig mens gelooft.

Onze goede stad Groningen, die het voorrecht heeft, dat binnen haar muren de geleerden van het Polemologisch instituut werken, begint daaruit de consequenties te trekken en schaft als eerste de BB af teneinde een nuchter begin te maken, passend bij aard en karakter van haar inwoners. Het gemeentebestuur wekt ons namelijk op mee te doen aan de viering van de Dag der Verenigde Naties; welaan laat dit gemeentebestuur nu eens door daden haar woorden ondersteunen.

Het vrijkomend geld en de vrijkomende werkkrachten zullen ongetwijfeld ook in deze welvaartstijd nog wel elders nuttiger kunnen worden aangewend.

F. A. ROOS, Groningen

STATEN-GENERAAL
TWEDE KAMER

Afschrift bestemd voor de leden van
de Commissie voor de B.V.D.

F.A. Roos

M.O. Boekhouden
M.O. Economie

Groningen, 1 november 1963.

Aan de Kamer-Commissie voor de Binnenlandse
Veiligheidsdienst der Tweede Kamer van de
Staten-Generaal,
te 's-Gravenhage.

Afluisteren telefoon 05900-34152

Naar aanleiding van de recente publicaties in de dagbladen over de schending van het telefoongheim kan ik u mededelen, dat ik reeds geruime tijd geleden correspondentie heb gevoerd met het hoofdbestuur van de PTT te Den Haag, later gevolgd door correspondentie met het PTT kantoor te Groningen over de "klik".

Natuurlijk hebben de betrokken telefoondirecties indertijd medegedeeld, dat er niets aan de hand was; deze mededeling werd uiteraard door mij voor kennisgeving aangenomen, want het was nog al vanzelfsprekend, dat zin in bedoelde zin zouden (en moesten) antwoorden!

Nu de minister echter onlangs heeft medegedeeld, dat er inderdaad "meegeluiserd" wordt, zou ik wel graag eens zwart op wit willen hebben of mijn telefoon (05900-34152) nu inderdaad al dan niet onder controle gestaan heeft, resp. staat. Het zal de heren van de B.V.D. niet moeilijk vallen een lijstje te produceren van de telefoonnummers, die zin via een bandrecordertje hebben beluisterd; ongetwijfeld bevinden die bandjes zich dan nog wel ergens in een archief.

Dit alles was mij persoonlijk indertijd de moeite niet verder waard, doch nu de minister verklaard heeft, dat alleen bij zeer ernstige gevallen en bij directe bedreiging van de veiligheid van de staat het meeluisteren plaats vindt, ben ik toch wel zeer benieuwd hoe een eenvoudig ambtenaar in semi-provinciale dienst (ik heb de eer al 30 jaar administrateur te zijn van het provinciaal waterleiding bedrijf van Groningen) blijkbaar zó verdorven wordt geacht, dat de B.V.D. het beslist noodzakelijk vindt zijn telefoongesprekken te laten beluisteren, want ook in 1963 zit de "klik" er nog steeds regelmatig in.

Ten einde u de moeite te sparen van een onderzoek naar de antecedenten van schrijver dezes kan ik u mededelen, dat ik sinds 1922 onafgebroken lid ben van "Kerk en Vrede", sinds vele jaren lid van de Doopsgezinde Vredesgroep, van de Derde Weg, van de VIRO, lid van de Wereldfederalisten Beweging Nederland, en uiteraard van de P.S.P., evenals mijn echtgenote, die tevens lid is van de gemeenteraad van Groningen voor de P.S.P.

Het kan natuurlijk zijn, dat actief werken voor de vrede - op basis van het Evangelie, waaruit ik voor mijzelf meen te moeten en te mogen concluderen, dat Evangelie en oorlog niet met elkaar te combineren zijn - voor de B.V.D. voldoende reden is om mij als staatsgevaarlijk individu te beschouwen. Mocht dat zo zijn, dan zal ik mij veroorloven om met alle

democratische middelen hiertegen geweldloos te protesteren.

Misschien is het u mogelijk de bandjes van mijn gesprekken op te vragen bij de B.V.D.; ik ben erg benieuwd welke staatsondermijnende gesprekken daarop wel zijn vastgelegd. Het resultaat van uw onderzoek zal ik gaarne t.z.t. vernemen, want het is immers zó, dat uit de krantenpublicaties duidelijk blijkt dat, al zou de "klik" verdwijnen, dit nog geen redelijke zekerheid geeft, dat er niet een geraffineerder opname-apparaat zou zijn ingeschakeld.

Het is eigenlijk maar een beschamende zaak.... temeer omdat ook de waarde van uw commissie als "beroepsinstantie" voor de "gewone man" op zijn zachtst gezegd twijfelachtig moet worden genoemd.

Inmiddels, met verschuldigde hoogachting,

w.g. F.A.Roos

P.S.-Bijgaand een exemplaar van een ingezonden stuk van mijn hand in het Nieuwsblad van het Noorden.

Afschrift bestemd voor de leden van de
vaste Commissie voor de B.V.D .

Ouderkerk aan de Amstel, 8 november 1963.

Aan de Voorzitter van de vaste Commissie
voor de Binnenlandse Veiligheidsdienst
te 's-Gravenhage.

Geachte Heer Vondeling,

In antwoord op Uw brief dd.31 oktober j.l. aan de voorzitters van de kleine fracties bericht ik U het volgende.

Aangezien de BVD uiteraard in het geheim werkt is het moeilijk feiten als door U bedoeld, te overleggen. Daartoe zouden degenen, die de BVD als zijnde de democratie onwaardig, verwerpen, een soort contra-spionnagedienst moeten organiseren. Ik stuur U een rapportje van één zo'n vermoeden, opge- maakt door ons fractielid de heer Bruggeman. Voorts vestig ik Uw aandacht op de brieven van ons lid, de heer F.A.Roos te Groningen, rechtstreeks aan Uw commissie gericht. Zijn laatste brief is gedateerd 1 november j.l.

Onze bezwaren gelden de gehele BVD met haar ondergrondse praktijken. Het bestaan van deze dienst betekent, dat men, wanneer men een vertrouwelijke mededeling wil doorgeven, daartoe noch van de telefoon noch van de brief- post gebruik maakt. Dat is voor een democratisch land, dat noch van buiten noch van binnenuit wordt bedreigd een dwaze zaak. Het lid van Uw fractie, de heer Goedhart heeft jaren geleden in "Het Parool" een boekje opengedaan over de werkwijze van deze BVD. Zelf hebben wij de ervaring opgedaan met een betaalde handlangster van de BVD die lid van onze partij was geworden. Na enige tijd bood zij haar diensten aan op het secretariaat. Zij wilde graag enveloppen schrijven doch deed dit dan het liefst thuis waartoe zij verzocht de adreskaarten mee naar huis te mogen nemen. Dit gebeurde tot wij door een bevriende organisatie werden gewaarschuwd, dat zij daar dezelfde werkwijze had toegepast. Evenals die organisatie hebben wij haar voor de keuze gesteld te bedanken als lid of mee te werken aan een onderzoek naar de eigenlijke bedoelingen van haar hulpvaardigheid. Zij koos het eerste.

Deze laatste zaak heeft niets te maken met schending van het telefoon- of het briefgeheim. Wel wordt daardoor de algemene speurlust van de BVD getypeerd. Men volgt geen uitgesproken verdachte personen; men speurt in het wilde weg in de hoop op staatsgevaarlijke individuen te stuiten. Ik ben er van overtuigd, dat onze partij niets te verbergen heeft. Ieder die daar- voor een redelijke noodzaak kan opgeven mag alles komen inzien.

Bij mij rijst tenslotte de vraag of de commissie er niet goed aan zou doen eens een bespreking te hebben met de voorzitters van de kleine fracties over de BVD als verschijnsel in onze maatschappij.

Hoogachtend,
w.g.H.J.Lankhorst.

Afschrift.

Den Haag, 6 november 1963.

Gegevens inzake telefoongesprek dd.27 sept.1963 tussen de heer E.Blaauw te Maassluis en de heer P.G.Leeflang te 's-Gravenhage.

Op 27 september 1963 vroeg de heer E. Blaauw om ca. 18.30 uur een gesprek aan in cel no.662 te Maassluis met de heer P.G.Leeflang te den Haag tel. no.668196.

Na enige tijd volgde het gesprek, waarbij zowel de heer Blaauw als mevrouw MH.Veeman (echtgenote van de heer Leeflang(door een vrouwstem hoorden zeggen" Dit is de P.S.P." of woorden van die strekking; noch in de telefooncel noch in de woonkamer van de heer Leeflang was iemand anders aanwezig, die deze woorden heeft gezegd.

Beiden (de heer Blaauw en mevrouw Veeman) waren allereerst van mening, dat aan het andere toestel iemand dit er doorheen zei, in een later contact bleek dit niet het geval te zijn.

Ik heb zelf beide partijen onafhankelijk van elkaar gehoord en kan U mededelen, dat zij bereid zijn een verklaring over dit telefoongesprek af te leggen.

A.J.Bruggeman.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN

AAN de heer Mr.W.Koops
Griffier van de vaste commissie
voor de Binnenlandse Veiligheids-
Binnenhof 1^a dienst.

Bijlagen:

Uw brief van: 15-11-'63
nr. 91002

Directie

Hoofdafd.

Afd. KABINET

Nr. 51934 II

Onderwerp: F.A. Roos

's-Gravenhage, 12 december 1963

In antwoord op uw brief van 15 november jl.
nr. 91002 betreffende de heer F.A. Roos, deel ik
u mede, dat de telefoon van betrokkene nooit
onder contrôle heeft gestaan. De door adressant
vermelde politieke feiten zijn bij de dienst bekend.

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN,
Voor deze,
DE SECRETARIS-GENERAAL,

91-192

X

's-Gravenhage, 19 december 1963.

De Heer F.A. Roos,
J.C. Kapteynlaan 15b.
GROningen.

Hierbij heb ik de eer U namens de vaste Commissie voor de Binnenlandse Veiligheidsdienst van de Tweede Kamer der Staten-Generaal mede te delen dat, naar de Commissie gebleken is, Uw telefoon nooit onder controle heeft gestaan. Wellicht is het nuttig, dat U kennisneemt van de verklaring, welke door mij op 19 november jl. namens de Commissie in de Tweede Kamer is afgelegd, (Handelingen Zitting 1963-1964, blz. 435 en 436); de tekst van deze verklaring gaat derhalve hierbij.

(Dr. A. Vandeling)

Voorzitter der Commissie.

F.A. Roos
J.C. Kapteynlaan 19 b

Groningen, 2 februari '64

Vernieuw. 4-2164

Aan de Vaste commissie voor de Binnenlandse
veiligheidsdienst van de Tweede Kamer
der Staten Generaal,

Den Haag.

In december ontving ik uw schrijven nummer 91.192, dat ik toen eerst maar eens terzyde heb gelegd in het vertrouwen, dat er vanzelf wel eens een gerede aanleiding zou komen om daaraan te refereren.

Zo kreeg ik o.m. inzage van een artikel in de Friese Koerier van 14 januari j.l. " Waarschuwing tegen de BVD ". De inhoud daarvan die naar ik aanneem, u wel bekend zal zyn, behoeft van myn kant geen toelichting.

Verder afwachtende kreeg ik dan in het Nieuwsblad van het Noorden d.d. 25 januari het artikel onder de vry suggestieve kop

" Regeringsargumenten in Westduits afluisterschandaal vermorzeld "

Volgens dit artikel heeft het Hoofd van het " Bureau tot bescherming van de grondwet ", - dwars tegen alle voorafgaande regeringsverklaringen in - verklaard, dat er op grootscheepse schaal werd afgeluisterd.

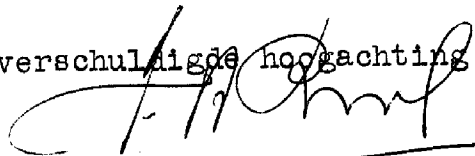
Een 2de artikel over dit onderwerp vindt u in het N.v.h.N. d.d. 31 januari.

Toen ik deze twee artikelen gelezen had, heb ik myzelf de vraag gesteld of er ook in Nederland niet eens binnenkort een voor-
aanstaand functionaris kan komen, die een verklaring aflegt, die dwars tegen alle, voordien afgegeven verklaringen in zou kunnen gaan.

Het zal u naar ik vertrouw, duidelyk zyn, dat ik de inhoud van uw schrijven van 19 december met een zekere schroom blyf bekyken. Uit de my gezonden stukken blykt m.i. dat het principe van het telefoonafluisteren gehandhaafd is gebleven.

Tegen dit principe van spionage, waarby in wezen alle middelen niet alleen geoorloofd, maar zelfs noodzakelyk zyn, richt zich myn bezwaar. De vraag of het veel toestellen betreft dan wel de vraag wiens telefoontoestel het betreft, doet eigenlyk niet zozeer ter zake.

Met verschuldigde hoogachting

P.S.

Wat zelfs Ministers z eer eenvoudige zaken niet weten, is wel gebleken uit de publikaties inzake Prinses Irene; als zy al niets weten, wat weten dan de lagere goden ? Dit betreft dan een zaak, die met staatsgevaarlyke zaken toch weinig te maken heeft. Doch hoe liggen de stukken, indien het gaat om zaken die - terecht of onterecht - wel gekoppeld zyn aan het begrip staatsgevaarlyk ?

STATEN-GENERAAL
TWEEDE KAMER

Afschrift bestemd voor de leden van de
vaste Commissie voor de B.V.D.

F.A.Roos
J.C.Kapteynlaan 19b.

Groningen, 2 februari 1964.

Aan de Vaste commissie voor de Binnenlandse
veiligheidsdienst van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal,
Den Haag.

In december ontving ik uw schrijven nummer 91.192, dat ik toen
eerst maar eens terzijde heb gelegd in het vertrouwen, dat er vanzelf
wel eens een gerede aanleiding zou komen om daaraan te refereren.

Zo kreeg ik o.m. inzage van een artikel in de Friese Koerier van
14 januari j.l. "Waarschuwen tegen de BVD". De inhoud daarvan die naar
ik aanneem, u wel bekend zal zijn, behoeft van mijn kant geen toelichting.

Verder afwachtende kreeg ik dan in het Nieuwsblad van het Noorden
d.d.25 januari het artikel onder de vrij suggestieve kop "Regerings-
argumenten in Westduits af luisterschandaal vermorzeld".

Volgens dit artikel heeft het Hoofd van het "Bureau tot bescherming
van de grondwet", - dwars tegen alle voorafgaande regeringsverkla-
ringen in - verklaard, dat er op grootscheepse schaal werd afgeluisterd.

Een tweede artikel over dit onderwerp vindt u in het N.v.h.N.
d.d.31 januari.

Toen ik deze twee artikelen gelezen had, heb ik mijzelf de vraag
gesteld of er ook in Nederland niet eens binnenkort een vooraanstaand
functionaris kan komen, die een verklaring aflegt, die dwars tegen
alle, voordien afgegeven verklaringen in zou kunnen gaan.

Het zal u naar ik vertrouw, duidelijk zijn, dat ik de inhoud van
uw schrijven van 19 december met een zekere schroom blijf bekijken. Uit
de mij gezonden stukken blijkt m.i. dat het principe van het telefoon-
afluisteren gehandhaafd is gebleven.

Tegen dit principe van spionage, waarbij in wezen alle middelen
niet alleen geoorloofd, maar zelfs noodzakelijk zijn, richt zich mijn
bezwaar. De vraag of het veel toestellen betreft dan wel de vraag
wiens telefoontoestel het betreft, doeteigenlijk niet zozeer ter zake.

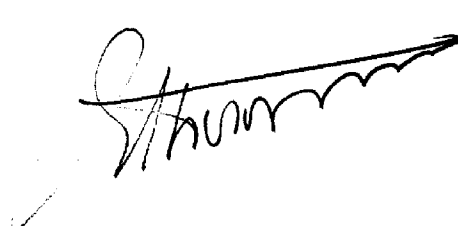
Met verschuldigde hoogachting,

w.g.F.A.Roos.

P.S. Dat zelfs Ministers zeer eenvoudige zaken niet weten, is wel
gebleken uit de publikaties inzake Prinses Irene; als zij al niets
weten, wat weten dan de lagere goden? Dit betreft dan een zaak, die
met staatsgevaarlijke zaken toch weinig te maken heeft. Doch hoe
liggen de stukken, indien het gaat om zaken die - terecht of onterecht -
wel gekoppeld zijn aan het begrip staatsgevaarlijk ?

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN

Bijlagen:	AAN de heer Mr.W.Koops. Griffier van de vaste commissie voor de Binnenlandse Veiligheidsdienst. Binnenhof 1a.
-----------	--

Uw brief van:	Directie Afd. KABINET	Hoofdafd. Nr. 52776
Onderwerp: schrijven van F.A.Roos dd. 2 februari 1964.	's-Gravenhage, 13 maart 1964.	
<p>Het schrijven van de heer F.A.Roos van 2 februari jl., dat mij in afschrift werd toegezonden, wekt de indruk, dat betrokkene niet is bevredigd door de tot hem gerichte brief en stukken, welke inhoud mij overigens niet bekend is.</p> <p>Aan mijn eerder bericht betreffende de heer Roos van 12 december 1963, nr. 51934 II, heb ik evenwel niets toe te voegen.</p> <p style="text-align: right;">DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN,</p> 		

Men gelieve steeds één zaak in één brief te behandelen. Bij beantwoording nauwkeurig het onderwerp, de dagtekening en het nummer van dit schrijven vermelden.

retour greffier BVD-Cü

's-Gravenhage, 14 april 1964.

9/8/64

De Heer F.A. Roos,
J.C.Kapteynlaan 19b,
G R O N I N G E N.

Geachte Heer Roos,

Hierbij heb ik de eer de ontvangst te bevestigen van Uw schrijven van 2 februari j.l.. Tot mijn leedwezen moet ik U echter mededelen, dat de inhoud van deze brief mij geen aanleiding geeft, iets toe te voegen aan hetgeen ik U reeds op 19 december 1963 schreef.

Hoogachtend,

[✓]
(Dr. A. Vondeling)

Hoornitter der Commissie.